

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Trst in Nemčija.

pr. Znano je, da ima Trst dve bolezni: prvo imenujemo ekonomično propadanje, drugo pa Irredenta. To sta uzroka, da se je zadnja leta mnogo pisalo in govorilo o Trstu. Gospodarstveni propad obrnil je pozornost države na se in prišli smo do spoznanja, da se mora tu kaj storiti. In storilo se je mnogo in torej nam prizadejalo mnogo stroškov; nova Tržaška luka sama stala je čez 19 milijonov goldinarjev. Vendar Trstu še ni pomagano; glavni uzroki, ki vspešno konkurenco tega mesta s tujimi primorskimi, posebno z Benetkami ovirajo, namreč visoke in neprimerne tarife železnic in avstrijskega Lloyda in pomanjkanje ozke zveze Trsta z avstrijskimi deželami, še neso odstranjeni, a postali so očitni in vlada jih bo gotovo odpravila, seveda počasi, kakor je že v avstrijski politiki navada.

Ne moremo pa tega reči o drugi bolezni, o Irredenti. Da bi bila država kaj storila, da bi postal Trst tudi po mišljenju svojih prebivalcev avstrijsk, tega do sedaj še nikjer nismo mogli zapaziti. Ravno zato pa zasluži vprašanje, bo li v Trstu gospodarila Irredenta ali pa avstrijski patrijotizem, ali bolj umljivo izraženo: bo li Trst laško ali slovensko mesto, mnogo pozornosti od strani Slovencev. Do sedaj smo se gotovo premalo brigali zanj, in po nevspešnem političnem pehanju soditi, se važnosti njegove komaj zavedamo.

Veliko resnejše, kakor vlada in kakor Slovenci baviyo se že dalje časa Nemci s tem mestom. Trst, nemška luka, to jim je cilj; in s tem, da pridejo nemški kupci in nemšk kapital v Trst, ga hočejo doseči. Ta misel postala nam je nevarna zdaj, ko hoče Bismarck, ki se za Trst že dolgo časa interesuje, to mesto s pomočjo nemške kupčije na nemško cesarstvo navezati. Pri tem Slovenci ne moremo in ne smemo molčati.

Nemškemu parlamentu predložen je načrt postave o parobrodnem prometu nemškega cesarstva s prekmorskimi deželami. Od nemškega obrežja, mimo Rotterdama, Sueza, Colombo, Singapore do Hongkonga in nazaj pluli naj bi nemški parobrodi, — to naj bi bila glavna črta. Ker so pa južni nemški kraji bližji Srednjemu kakor Severnemu morju, bi preskrbovali še dalje promet teh krajev z

vzhodnimi deželami tuji parobrodi. Da se pa to ne zgodi, določuje načrt, da naj se osnuje postranska črta mej Trstom ali Genovo in Aleksandrijo. Tu naj bi vozili nemški parobrodi blago v Egipt in iz Egipta in ob jednem tudi do in od imenovane glavne črte. Navstalo je toraj vprašanje: Trst ali Genua? Ker je nemška kolonijalna politika rodila važne difference mej Nemčijo in Italijo, ker kažejo Nemci mnogo simpatij za Trst in avstrijski Nemci in, po vladnih organih soditi, tudi avstrijska vlada mnogo simpatij za ta projekt, zgodi se lahko, da bo Trst deležen te, od Bismarcka mu ponujane „sreče“.

Ta promet preskrbovala naj bi od nemškega cesarstva subvencionirana družba. In tako bi dobil Trst cesarsko nemško družbo, ki bi bila v zvezi z ono v Nemčiji.

Kakšen utis je napravil ta na avstrijske Nemce, posebno one, ki so „deutschnational“, to je lahko uganiti. Promet iz južne Nemčije do Trsta se bo pomnožil, z njim dohodki naših železnic in blagostanje Trsta, in čim več kupčije v Trstu, tem boljši tudi za avstrijski Lloyd. Zraven pa se bode nemška kolonija in nemšk kapital v Trstu pomnožila in germanizacija bo končno rešila Trst Irredente, — z jedno besedo: Trst bode nemška luka.

Da te argumentacije neso toliko sad avstrijskega patrijotizma, kolikor sad političnih nazorov, po katerih je Avstrija del Nemčije, to hočemo pokazati.

Pred vsem je materialna korist tega projekta mnogo pretirana. To je gotovo, da bi večina tranzitnega prometa, ki ga sedaj preskrbujejo železnice mej Nemčijo in Benetkami in Genovo prišla na avstrijske železnice, ki vežejo Trst z Nemčijo. A temu dobčku stoji nasproti izguba, ki preti avstrijskemu Lloyd. Nemške ladje vozile bodo tudi naše blago, kar jim bo tem lažje, čim večja bo subvencija, ki jo bo dobivala parobrodna družba iz Nemčije, in da bo ta dovolj izdatna, zato skrbel bo nemški interes. In če bo vodstvo te družbe le tako, kakor je Lloydovo, — kar ravno ni težavno biti, — kaj jej more braniti, da ne bi vspešno konkurrala z njim; in zgodilo se bo, kar se v enakih slučajih navadno godi, oba zavoda delila si bosta promet in zaslužek. A če naš Lloyd, pri katerem je marsikaj slabega in guilega, pri tej konkurenci omaga? Na to odgovarja „Triester Tagblatt“, da ni rešitve za njega,

če je tako slab. To se pravi z drugimi besedami. Če je avstrijski Lloyd slab, prepustimo našo kupčijsko mornarico Nemcem. Tu se pač sme vprašati: Čegave interese zastopa ta list?

A ne glede na vse to, mora vlada Lloyd konkurence braniti, in ga je tudi do sedaj. Ravnanje se je po načelu, da samo jeden zavod lahko boljše in ceneje preskrbuje promet kakor 2 ali 3, (večje konkurence tu nemamo pričakovati,) ki mej seboj v konkurenci moči tratijo, dokler se ne sporazumejo, ali pa slabejši močnejšemu ne umaknejo. In tu ima vlada popolnem prav.

Nhče ne more trditi, da bi n. pr. 2 pošti v Avstriji bolje in ceneje mogle delati, kakor jedna sama. A na mesto konkurence stopiti mora vladen vpliv na Lloydovo vodstvo, in ta more več dobrega narediti kot konkurenca. A sedaj naj vlada dovoli tu, kjer je do sedaj delala domačo konkurenco nemogočo, tujo konkurenco! In ta naj nam bi bila šiba, s katero bi hoteli Lloyd poboljšati!

Trditev „Triester Tagblatta“, da nobenemu ne moremo braniti, da se s svojim parobrodom ne pelje v Trst, je resnična. Tega ne moremo braniti; a da se ustanovi v Trstu nemška parobrodna družba moremo braniti, in to je glavna stvar. Da se naši kupčijski mornarici ustanovi v Trstu tuj konkurent; da bi vsled tega postala Trst in naša svetovna kupčija, če tudi le deloma, odvisna od nemške kupčijske mornarice toraj od nemškega prijateljstva, to moramo zabraniti. To zahteva naš patrijotizem. Če se hoče Trstu pomagati, naj se reformuje Lloyd, naj se spremene železniške tarife, zidajo potrebne železnice in odpravijo napake naše kupčijske politike; Trst se bo povzdignil in vsa korist od tega bo naša. Da bi pa prepustili korist, katero bi lahko imeli od tega, da naše dežele leže mej morjem in Nemčijo, Nemcem, tega naj nihče ne zahteva! In to zahtevajo Nemci. Nemška kupčijska mornarica in nemški državljani, — ki bi se potem v Trstu gotovo precej pomnožili, imeli bi glavni dobiček. Mi Slovenci pa bi preskrbovali, kakor do sedaj, Trst z delavci. Lepa prihodnost!

Če bi tako Nemci germanizovali Trst, kaj bi bi bila Avstrija na boljšem? Na mesto Irredente imeli bi tujce, nemške državljane v Trstu. Bi li ne prišla tu Avstrija z dežja pod kap, ali pa še celo v

LISTEK.

Črtica iz življenja.

Sledeča zgodba se sicer ne more pripovedovati, da se ne rabi tudi nemščina, ali vendar je popolnem resnična in dokaže, kako potrebna je slovenščina tudi našemu preljubeznjivemu nežnemu spolu!

Moj prijatelj A. je profesor na neki srednji šoli, in dober mož, blaga duša. Ko smo vprašali učenca tiste srednje šole, katerega ljubi najbolj izmed svojih profesorjev, odgovoril je nam — da ne ljubi prav za prav nobenega, ali da ima g. prof. A. vender rad.

Ni se tedaj treba čuditi, da ima radi svojega soproga tudi gospa A—linde, temveč, ker zakonska sreča ni bila njima podelila otrok — treba tedaj se okleniti soproga z vso ljubeznijo, katera se nahaja v mehkem srci krasne žene.

Naš profesor A. pa je tudi velik Nimrod pred Bogom in pred svetom; neštevilni je broj ubogih glodavcev zajcev, jericov itd., katere je pokončala njegova dvocevka, in če ni mogel ustreliti tudi med-

vedov in volkov, krivi so le ti potepuhi, ki rajše živijo po drugih okolcah, nego da bi slavno smrt storili v našem kraju.

Ker pa tudi ni potrebno, da se zamolčijo slavni čini, tedaj je naš A. tudi pripovedoval, da se mu je posrečilo ustreliti lisico. Prijatelj B. pa je potuhnenec prve vrste; on takoj spiše list, pristavi naslovu, da ga ne sme nobeden drugi odpreti, nego prof. A., in pošlje list profesorju A. na dom, ko je vedel za gotovo, da uči ravno v šoli.

Hudobija se ni zmotila; gospa A—linde dobi pismo v roke, in ker se jej je zdelo jako sumno, da „nobeden drugi“ ne bi smel pisma razpečatiti, storila je to sama.

Nemško pismo se glasi:

Treuloser Verräther!

Warum hast du mir das gethan? Ich streifte so fröhlich durch Wald und Flur — mein junges Leben war eine Kette von freudigen Tagen! Du hast mich auf ewig zu Grunde gerichtet, ich werde diesen Schmerz nicht überleben!

O wäre ich dir nie begegnet, so könnte ich noch heute sorgenfrei in die Zukunft blicken!

Deine unglückliche Lisica.

Nezvesti izdajalec!

Zakaj si mi to storil? Tako vesela sem dosihmal tekala po gozdih in njivah — moje mlado življenje je bila nepretrgana vez prijetnih dni! Ti si me ugonobil za vselej — ne bodem prebila teh bolečin! Ah, ko bi te ne bila nikoli srečala, še danes bi gledala v prihodnost brez skrbij!

Tvoja nesrečna

Lisica.

Gospa A—linde — trda Nemka — bere seveda namesto „lisica“ — Lizika, in ni mi mogoče popisati občutkov, ki so mesarili njeno srce v tem trenutku! Kdo bi si pač pričakoval kaj takega od moža, dozdaj zmirom zvestega, ki jej mora biti vse na tem svetu! To je preveč, in solze so premočile pismo in vso opravo, ko pride prof. A. domov, zvižgajoč, brez skrbij, — kakor je to njegova navada!

Ali zvižganje ga kmalu mine pri tem prizoru! Zastonj vpraša in prosi za razjasnilo; še le po dolgem moledovanju jeclja gospa A—linde: „Kaj pa pomeni Lizika?“ (Gospa je namreč tako govorila, kakor je bila čitala).

Začuden odgovori: „No, kaj bo to? To bo brž ko ne ime Elizabeta!“ — Na to nove solze,

morje? Če ima vlada resno voljo v Trstu avstrijsk patrijarhatu širiti, smemo po vsej pravici zahtevati, da se to zgodi s podporo naših zvestih sodržavljancev, ne pa s podporo tujcev. In če vlada katero narodnost podpirati boče, je njena prva dolžnost, da varuje Slovence v Trstu krivic od strani Litov, da s tem, da slovenski življenj v Trstu v svoje varstvo vzame, saj nekoliko poravnava krivice, ki jih je ta v Trstu imel pretrpeti.

Da bi se Trst mogel zdaj brez podpore nemškega cesarstva germanizovati, tega ne verjamemo, čeravno mesta lahko v kratkem času svojo narodnost spremene, kar vidimo sedaj pri nekaterih avstrijskih mestih. Odkar so se narodi avstrijski začeli zavedati svoje narodnosti in odkar se je v Avstriji saj nekoliko enakopravnosti uresničilo, vidimo povsod, da dobivajo mesta še dalje bolj naroden značaj okolice. To se mora storiti tudi v Trstu. A na to mora delati v prvi vrsti naša narodna politika. Premisliti vredno je, kako? O tem prihodnjič.

Davčna novela,

ali nova postava, po kateri so prenamerjena nekatera določila o kolekih in pristojbinah.

(Spisal Adolf Obreza, zastopnik občin Notrarijskih v državnem zboru.)

(Dalje.)

Ne menj koristen kmetškemu stanu sploh in malomu zemljiškemu gospodarju, čegar nepremičnina ne znaša nad 5000 gld., bode §. 5. te postave. Da se prav umevajo olajšila, katera bode prinesel ta paragraf omenjenim stanovom, treba je, da se tu navede, kakove so te pristojbine v sedanji obliki.

Po §. 3. ces. ukaza z 19. marca 1813. leta šte. 53, ima se pri določevanju pristojbine pri izročevanju lastninske pravice, ali užitnine, ali pravice do užitnine, kadar stariši izročajo gospodarstvo otrokom ali njih zarodu, potem z osobami, kateri stopajo v zakon z njih otroki, ali očmi in mačebe ter stariši, ki jemljejo otroke za svoje, delati razloček, ali je ta izročitev popolna ali le po nekoliko brezvračila (darilo ali omejeno darilo), ali če se vrši proti povračilu, to je, če se vrši po kupni ali menjalni pogodbi itd.

Ako se popolnem ali samo po nekoliko vrši izročitev, plačati je nepremičninsko pristojbino $1\frac{1}{2}\%$ s prikladami skupne vrednosti in poleg tega pristojbino 1% s priklado od onega zneska, kateri prebaja po takšni izročitvi brezplačno na prevzemnika, to je od onega zneska, kolikor je posestvo več vredno, nego li izgovorjene nasprotno dolžnosti (dedni deleži, prevzeti dolгови, izgovorjen užitek itd.).

Ako pa se vrši izročitev proti povračilu, plačati je pristojbino po $3\frac{1}{2}\%$ s prikladami (z znanimi odpustili).

Vzglede.

Oče, ki je bil deset let gospodar posestvu, vrednemu 5000 gld., in na katerem je 3000 gld. dolgá, izroči to posestvo sinu svojemu. V takšnem slučaju gre določiti pristojbine za izročitev tako-le:

a) Nepremičninska pristojbina a	
$1\frac{1}{2}\%$ od 5000 gld.	75 gld. — kr.
in 25% priklade	18 " 75 "
b) Pristojbina, če se je posestvo po-	
darilo od 2000 gld. a 1%	20 " — "
in 25% priklade	5 " — "
Skupaj	118 gld. 75 kr.

no o ihteju — gospa se hoče ločiti od tako malo vrednega moža; prof. A. pa gleda tako nedolžno, kakor trimesečno dete, katero še ne pozna nobene krivice.

In čudno! Še tudi takrat, ko je vendar eden v roko dobil nesrečen dopis, naš lubi A. ni razumel šale, nego začel se je rotti in prisegati, da je to samo obrekovanje, da mora na vsak način zvedeti obrekovalca, da ga hoče za lase vleči pred sodnijo itd.

Vender vse to ni moglo prepričati ženskega srca in par dni je preteklo mej hladnim obnašanjem in čisto je moral slišati ubogi A. dovtipnih izrazov.

Hudobec B. pa je seveda kmalu opazil vseh svojega dopisa in veselil se je na tistem pa vender tretji dan se je začel bahati pred drugim prijateljem. Ta pa je hitel pominiti soproga A. in ja učil slovenščine vsej toliko, da sta razumela nesrečni dopis.

Vender še dandanes nobeden ne sme spomniti prijatelja A. tistega dopisa: Ingentem — jubes regina — renovare dolorem! V.

Da je pa oče sinu izročil posestvo čisto proti povračilu, plačati bi bilo:

pristojbine za izročitev a $3\frac{1}{2}\%$	175 gld. — kr.
25% priklade	43 " 74 "
Skupaj	218 gld. 75 kr.

zatorej 100 gld. več!

Po §. 5. davčne novele se pa nemajo takšne izročitve imetka, ako ne preseza nepremičninsko kapitalno vrednost 5000 gld., potem pri izročevanju kmetških posestev sploh brez omejila njih cene, v nikakem slučaju smatrati povračilnimi, nego ravnati se ima z njimi in nakladati jim pristojbine kakor popolnoma ali samo po nekoliko brezvračilnim, kakor sem pokazal v prvi primeri. Daljina in večja priboljšava, je dovoljena manjšim zemljiškim gospodarjem, katerih posestva ne presegajo cene 1500 gld.

Ako izroča tako posestvo oče sinu itd., ima se po §. 5. pristojbina za nepremičnino plačati po $1\frac{1}{2}\%$ le na pol, zatorej od vsakih 100 gld po 75 kr. s prikladami vred.

V tem, ko se utegne zdaj pripetiti, da je pri izročevanju takega gospodarstva časih plačati celo do 65 gld. 62 $\frac{1}{2}$ kr., nema se po §. 5 za to plačati nikdar več, nego li 14 gld. 6 kr.

Ako se pomisli, koliko kmetških gospodarstev je na Kranjskem, ki neso vredna več nego 1500 gld., uvideti je lahko, kolikim državljanom bode ta velika olajšava zelo hasnovita.

V desetih mesecih od 1880--1881. l. se je na Avstrijskem sklenilo mej učetom in sinom itd. 17.123 takovih pogodb v kapitalni vrednosti 15.444.906 gld. in plačalo se je za to pristojbin 603.482 gld. po §. 5 te postave bi pa te pristojbine znašale samo 260.535 gld., zatorej se pokaže za državo razloček nad 43%, kar bode služilo v prid njim, ki jim je plačevati pristojbine.

Vsebinska §. 6. ne govori o nikakem znižanju pristojbin in sploh konstatuje samo, da ostane podolžbi tarife številke 91 B. in 106 B. davčne postave pristojbina neizpremenjena, vender pa ima za plačevalca davkov naslednje olajšave: Dosle je veljala določba, da, ako se je izvršila v posestvu kaka izprememba in se je želelo, da se jemlje nanjo ozir pri določevanju pristojbin, treba je bilo staviti jo na razpregled v javnih knjigah. Ta določba je po §. 6. zgubila veljavo svojo in ako se je prej izvršila izročitev, jemlje se v poštev, ako tudi se ni še zabeležila v zemljiški knjigi, in to je gotovo znamenita koncesija. Jedro §. 7. je zadavkanje službenih pogodb, ali dekretov gotovih duhovenskih in posvetnih služeb, če znaša letna plača najmenj po 300 gld., in določa, da imajo pobotnice teh uradnikov o vzprejemanju svojih plač biti primerno kolekovane.

V §. 8. se določuje res, da se ima neka posebna pristojbina precej vzvišati, toda tudi z njo bodo najbrž zadovoljni malo ne vsi državljani. To je pristojbina tičoča se prošenj za podelitev, potrdilo ali izročanje — plemstva, za podelitev redov, združenj in popravo grbov itd. Ta pristojbina bode poskočila od 5 gld. na 100 gld., kar bode napravljalo pač le malokomu srčne bolečine.

V §. 9 ni postavljena nikaka izprememba dosle veljavnih pristojbin in določa se v njem samo, da se imajo nekatere pristojbine za intabulacije, ako skupaj ne presegajo zneska 25 gld., plačevati v kolekih in ne v gotovem denarju. Ta paragraf zatorej nema nikake posebne važnosti in bode koristil državi jedino v toliko, ker se bode tem potem prihranilo mnogo dela pri pobiranju in preračunjevanju.

Novo breme bode pa naložil §. 10., in sicer takšno, da bode v prihodnje plačevati intabulacijske pristojbine od onih kupčinskih ostankov, prihodkov ali vitalicij itd., ki so se pri kupovanju ali prodaji kakega posestva zavarovali nanje, ali, kakor govoré pri nes: ki so se nanašale "intabulirali". To se ima goditi kakor pri intabulaciji drugih dolžnih terjatev, kar dozdej ni bilo navadno.

Vender tudi tu je gledalo postavodajstvo na blaginjo ubožnejšega moža, malega zemljiškega gospodarja kajti one pravice, katere ne presegajo zneska 1000 gld., proste so vseh pristojbin. Pri tem mi je tudi še opomniti, da, kakor se kaže zdaj, utegne se ta znesek 1000 gld. vzvišati na 2000 gld., ako bode večina zbornice jednih mislij, česar smemo upati.

S mim trgovcem važen je §. 11., kajti z njim se je naložil davek na trgovsko korespondenco. Ta pristojbina ima se plačevati od onih pisem, katerih vsebina so potrdila, da je kdo prejel denarje ali vrednostne papirje. Pisma, katera potrjujejo sprejem

menj nego desetih gold., oproščena so vsakršne pristojbine. Takova pisma, ki potrjujejo sprejem nad 10—50 gld., zanja gre plačati po jeden krajcar, a takova pisma, v katerih se potrjuje sprejem večjega zneska nego li 50 gld., zanja bode plačevati po pet krajcarjev za p'semsko polo, in to bode plačevati, da se prilepijo koleki, kakor pri drugih pismih.

Povedati mi je, da ta paragraf ni meni po vsesti in sicer mi ne gódi zavoljo tega, ker je novo breme trgovskemu stanu, ter mu bode delal precej sitnostij. Tudi se mi ne vidi umesten zaradi tega, ker menim, da bode imela država z njim malo dobička, kajti trgovci bodo vedeli ogibati se te pristojbine in sicer tako, da se ne bodo prav nič zadel ob postavu, naj se to tudi zgodi na troške razločnosti.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. januarja.

V političnih krogih se govori, da bode mesto pokojnega kneza Auersperga predsednikom **najvišjega računišča** imenovan grof H. Heuwart ali pa Tržaški namestnik baron Pretis. Primorski Slovenci bodo gotovo veseli, če bode imenovan poslednji, kajti upati smejo, da bode njega naslednik njim prijaznejši, nego je on.

Nov šolski zakon, katerega je v poslednjem zasedanju sklenil **gališki** deželni zbor, je sankcioniran.

Vnanje države.

Novega **francoskega** vojnega ministra so vsi listi z veseljem pozdravili. Vsi izjavljajo nado, da bode novi vojni minister skrobel, da se kmalu reši francosko-kitajski spor. — Nemški listi pripovedujejo razne zanimive podrobnosti iz življenja generala Lewala. Mej drugim se poroča, da je ta bil 1870. l. v Metz poveljnik generalnega štaba. Nezadovoljen z obrambo mesta, kakor jo je vodil maršal Bazaine, hotel je že z več enakomislečimi častniki odvzeti glavno poveljništvo maršalu. Da se to ni zgodilo, se je maršal odtegnil s temi, da je poprej mesto izročil Nemcem. — Bivši vojni minister izrazil se je proti nekemu časnikarskemu poročevalcu, da je on bil vedno nasprotnik ekspediciji v daljnih deželah. Ko je on vstopil v ministerstvo, bila je že začeta tonkinška ekspedicija, a Jules Ferry se tedaj ni nič slutil, da bode prišlo do vojne s Kitajem. Tedaj je bilo treba samo Tonking braniti, kar ni slabilo francoske vojske doma, a daje jaz nesem hotel. Danes se pa morajo vojni oddelki drug za drugim tja pošiljati, in zatorej jaz ne morem ostati v ministerstvu. Jaz grajam žrtovanje ljudi za dvomljive vspehe, kakor vso Ferry-jevo politiko. Ferry se daje od Bismarcka za nos voditi. Nemški kancelar je napravil razpor mej Francijo in Španijo, sedaj pa hoče nas sprejeti še z Anglijo. Nadjelje je rekel bivši vojni minister, da je on vedno nasprotoval sedanji francoski vnanji politiki. Francija se mora pripraviti na boj, pa ne na vseh koncih sveta, ampak v Evropi. "Vi že veste s kom", pristavil je general. V ta namen se je tako preustrojila naša vojska, zato se pa ne sme razdeliti in razpošiljati na vse kraje. Kitaj skrivaj podpirata Nemčija in Anglija, kateri mu pošiljata orožje. Ako se bode boj na dolgo vlekel, utegnejo še Kitajci nam nevarni postati. General Campeon sicer ne dvoji, da bode zmaga nazadnje Francija, a vzne mirja ga Ferry jeva vnanja politika, katera prepušča Francijo na milost Nemčije. Ko bi Gambetta še živel, bi gotovo on najhujše pobijal tako politiko.

Znano je, da so zaradi 20.000 mark, katere je odrekel **nemški** državni zbor knezu Bismarcku, poslednjega kar obsuli z zaupnicami. Sedaj se pa začnajo izrekati zaupnice večini državnega zbora, da tako pogumno varuje pravice parlamenta in nemškega naroda. Tako je v nedeljo nek shod v Berlinu sklenil tako zaupnico. Kaj pa poreko na to nemški oficijozni. — Kje bode izhod nemške subvencionirane voznji v Trstu ali v Genovi, o tem se je posvetovala dotična komisija državnega zbora že pred božičnimi počitnicami, a glasovala še ni. Kakor se govori se bode ta komisija najbrž izrekla za Trst.

Afriška konferenca je v ponedeljek začela zopet svoje delo. V prvi seji se je konferenčna komisija posvetovala, kako omejiti ob Kongu trgovino z robovi. Važnejša posvetovanja se pa začnjo zopet še le drugi teden, ko bodo končana pogajanja mej Francijo in afriško družbo zaradi mej prihodnje kongijske države. Kakor piše "Kreuzzeitung", je že v merodajnih krogih skleneno, da bode kongijska država monarhija. To pa še ni gotovo, ali prevzame krono kongijske države kralj belgijski sam ali pa mlajši sin grofa Flandernskega. Ako bode prvo, bosti v to morali privoliti obe belgijski zbornici, ker po belgijski ustavi belgijski kralj ne sme drugače prevzeti krone kake druge države, kakor da v to privoliti dve tretjini obeh zbornic.

Govori se, da se za rešenje **egiptovskega** finančnega vprašanja snide nova konferenca, najbrž v Parizu. Da se taka konferenca snide v Parizu, zato je neki tudi Anglija, ker se s privolitvijo v to nadeja prikupiti se Franciji, da bode ta rajši kaj odjenjala na konferenci.

S francosko-kitajskega bojišča se poroča o novem boji mej Francozi in Kitajci. Ko je general Negrier v prvem boji pregnal Kitajce, so se ti kmalu povrnil, in sedaj jih je bilo 12 000 mož. Napali so Francoze. Po hudem boji so bili Kitajci premagani. Zgubili so dve bateriji Krupovi, več pušk, streliva in živeža, ter 600 mož mrtvih in mnogo ranjenih. Francozi imajo v obeh bojih 19 mrtvih in 65 ranjenih, mej poslednjimi so trije častniki. — Novi vojni minister hoče začeti energično postopati proti Kitaju. Zaukazal je, da se drug teden zopet pošlje v vzhodno Azijo 6000 mož, 6000 pa še v februarju, da bodo vojne operacije vsekako končane še predno nastopi deževje v Tonkingu.

Dopisi.

Z Notranjskega 6. januarja. [Izv. dop.] Zanimanje za nabiranje potrebnega denarja za „Narodni dom“, vzbuja po vsej Sloveniji čedalje več pozornosti in mnogo pomislekov; kako in kaj naj bi se počelo, da se potrebna svota za to zgradbo skupaj spravi. Res je, da pravega navdušenja za to stvar še vedno pogrešamo. Mnogo čvrstih in čilih močij, koje bi mogle silno dosti koristiti, še vedno mirno in nemo stoje, ne zmeneč se za žrtev in delovanje, koje terja to narodno podjetje.

Narodni ponos terja od nas, da se zapričeto delo za „Narodni dom“, kakor hitro le mogoče, izgotovi. Skrajni čas je, da se odločno poprimemo za ves narod tako častnega podjetja. Ne glejmo ter ne kažimo na tega in onega, kojemu je naš narod mnogo ali vse pripomogel, da je došel do sedanjega blagostanja in časti, kateri je brezvesten ter nehvaležen in se narodnega le tedaj kaže, ko sluti, da mu bode to kako korist donajalo. Te vrste ljudi, te narodne pijavke naj nam ne bodo za uзор, nego prezirajmo jih, kakor da bi jih mej nami ne bilo.

Ako hočemo torej uspešno delovati, stopiti moramo v kolo, osnujmo društvo, koje bode kakor mreža razpeto po vsej Sloveniji in še črez to po slovanskem svetu. To društvo naj se osnuje ter sestavi iz pravih narodnih dobrovoljcev, koji ne smejo pred mirovati, dokler ne bode stal ponosni „Narodni dom“ v naši metropoli.

Društvo za ta namen sicer že obstoji, ali pravila tega se morajo predelati. Slednji ul bi moral najmanj 5 gld. na leto odboru izročiti, naj te iz lastnega žepa potegne, ali pa izprošaji. Kolikor več bi pa jeden in drugi ud skupaj nabral, toliko več hvale naj bi se mu skazalo. Tako naj bi se vsacemu, kdor bi 50 gld. v letu nabral, dalo pohvalno pismo onemu, ki bi nad 100 gld. ali pa celo 1000 gld. nabral, naj bi se pohvala za narodne zasluge izrazila morebiti s srebrno ali zlato svetinjo itd.

Naš mali narod ne moremo sicer mej bogate šteti ali ipak ima mnogo požrtovalnih sinov, koji, da so zvezani ter dobro organizovan, bi naroda čast v malo letih rešili. Drag prijatelj ter domoljub izrekel se je, ko sva se o tej stvari razgovarjala, da bi bilo dobro nasvetovati, da bi vsako narodno društvo na leto toliko desetice za „Narodni dom“ dalo, kolikor ima udov t. j. vsak ud, bodi si katerega koli narodnega društva, naj bi na leto po 10 kr. več plačal. Ta nesvet se nam zdi jako pameten in nadejamo se, da bode kot tak tudi obče vsprejet.

Le čvrsto na delo, kojega nam narodna dolžnost nalaga in delajmo brez odlašanja, dokler nam ne bode prilika dana, pod krovom „Narodnega doma“ v beli Ljubljani, se mej zvestimi prijatelji odpočiti.

Sveto služimo domovini sveti! —n.—

Iz Celja 6. januarja. [Izv. dop.] Posojilnice, ta dragoceni temeljni kamen narodnega razvitka, jedini svoje vrste na vsim Slovenskem, razvijajo se tako krepko in zdravo, da prouzročujejo že veliko jezo in vznemirjenje naših posilincev, ki nam seveda raznovrstnih dobrot žele. O vsem tem prihodnjič, danes hočem le konstatovati, da so si ti zavodi pridobili zaupanje naroda. Iz vseh krajev prihajajo hranilne vloge, celo s Kranjskega prihaja mnogo denarja kot hranilne vloge v večjo posojilnico v Celji, ker na Kranjskem še ni mnogo posojilnic; pa mnogo hranilnih vlog s Kranjskega dobiva Celjska posojilnica še le po krahu kranjske eskomptne banke, kar dokazuje previdnost ljudstva. Vender spoznava jedenkrat narod slovenski „svoji k svojim“ in ob jednom pa tudi to, da je denar tako eminentno varno naložen pri posojilnicah, kakor nikjer drugje, ker jamčijo za varnost vsi udje posojilnice s celim svojim premoženjem, ne le z akcijskim kapitalom, in če ta na kak način zgine, kakor v Ljubljani, pridejo celo hranilne vloge do izgube, kar se pa pri posojilnici ne more zgoditi.

Domače stvari.

— („Jurčičevih zbranih spisov“) so si te dni naročili g. Edvard Slavik, dijak na c. kr. gimnaziji v Trstu vsakega zvezka po 4 izvide, skupaj 12 knjig; učiteljski pripravniki v Ljubljani 20 knjig; šestošolci Ljubljanske gimnazije 20 knjig; osmošolci Ljubljanski in gojenci „Alojzijevišča“ skupaj 84 knjig. Ljubljanski dijaki kupili so v zadnjih dneh nad 180 izvodov in jih bodo v kratkem še več. Osnova se je dijaški odbor za razpečevanje Jurčičevih zbranih spisov in poslala se je okrožnica tudi v C. lje, Maribor, Gorico in Novomesto, od koder se je nadejati novih naročil. Živeli! — Ako se oglasi še nekoliko naročnikov, začne se v kratkem tiskati IV. zvezek.

— (Osobne vesti.) Umrli je 4. t. m. gosp. Janez Kovatič, dekan v Trebnjem v 79. letu svoje dobe. R. I. P! — Šolskim nadzornikom za Kočevje je imenovan profesor Ambruž. — Za župnika pri sv. Antonu na Pohorji prezentovan je g. Strašek.

— (Jednakopravnost slovenskega jezika.) Slovensk davkoplačevalec in prijatelj našemu listu nam piše: V včerajšnjem uradnem listu čital sem oznanilo c. kr. davne krajne komisije v Ljubljani, tikajoče se predlaganja dohodninskih napovedeb za leto 1885. Usojam se javno vprašati, velja li to oznanilo tudi slovenskim meščanom našega mesta? In če velja isto tako slovenskim davkoplačevalcem, zakaj se ne objavljajo taka oznanila tudi v slovenskih dnevnikih? Menda vendar finančna oblastva ne bodo razum davkov terjala tudi od nas, da naj se mi radi plačevanja davkov in uradnikom na ljubo učimo nemškega jezika, da bomo vsi umeli nemške odloke, naloge in nemška oznanila? V naši stolici in po naših slovenskih pokrajinah je prvi deželni jezik slovenski in v tem jeziku je treba s Slovenci ustno in pismeno občeovati. Da še marsikateri uradnik dandanes tega ne ve rekše vedeti neče, je žalostno a istinito.

— („Slovana“) izšla je včeraj 1. letošnja številka. Vsebina: Dr. Ivan Zlatoust Pogačar (s podobo). — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. — Dve pesmi Mahajla Jurjeviča Lermontova. — Jadro. Pesen. — Iz sazavskih letopisov. Zgodovinski roman. Česki spisal Vaclav Beneš Třebizský, poslovenil —l—r. — Kojiževno poročilo. — Naše slike. — Družba sv. Cirila in Metoda. — K odnošajem na Hrvaškem. — Pogled po slovanskem svetu. — Razne novice. — Oblika, tisk in podobe so vsega priznanja vredne in želeli bi bilo, da nam v „Slovanu“ navstane ilustrovan list, ki bi izpodrinil v nas ilustrovane nemške liste.

— (Tudi ne kaj.) Mej sodelavce Lajbaberice vstopil je znani Wawrezcka, prišedši iz Črnomlja v Ljubljano.

— (V nunski samostan) vstopila je danes in storila slovesno obljubo g. Melchtildis Bahovec, hčerka tukajšnjega trgovca in hišnega posestnika. Slovesno pa so obljubo ponovile nunske sestre: Josipina, Kristina, Cirila in Roza. Slovesnost je vodil v krasno ozaljšani in razsvetljeni nunski cerkvi knez in vladika dr. Misija in imel tudi slovesnosti primeren lep ogovor.

— (Slov. del. pevsko društvo Slavec) bode imelo dne 25. t. m. ob 2. uri popoldne v steklenem salonu restavracije v „Ljublj. Čitalnici“ svoj poluletni občni zbor z naslednjim dnevnim redom: 1. Vsprejem in vplačevanje novo vstopivših članov. 2. Nagovor predsednika. 3. Poročilo tajnikovo. 4. Poročilo blagajnikovo. 5. Dopolnilna volitev odbora. 6. Razni nasveti in interpelacije. — Nadalje je sklenil odbor v svoji seji dne 6. t. m., da priredi v teku predpusta še dve veselici in sicer prvo dne 2. svečana zaključni ples brez vstopnine, h kateremu imajo jedino le čl. društveniki vstop. Drugo pa pustni torek z vstopnino, obakrat v prostorih Čitalnične restavracije. Odbor.

— (Iz Pazina) se nam piše v 6. dan t. m.: G. Davorin Nemorič, c. kr. profesor za hrvaški jezik, naš rojak, Metličan, na Pazinski gimnaziji — imenovan je za ravnatelja — na gimnaziji v Serajevu. Čeravno nam je žal, da izgubimo iz svoje srede — značajnega rodoljuba — odkritosrčnega prijatelja in učenega jezikoslovca — radujemo se vender nad tem imenovanjem iz tehtnejših razlogov ter čestitamo našim bratom bosenskim k tej izvrstnej akviziciji. — Tebi Davorin — pa sretan — u Bosnu — ponosni! — Dostaviti moramo na

tem mestu, da je gosp. Davorina Nemoriča ministerstvo vprašalo, da li vsprejme to mesto.

— (Denašji mesečni živinski somenj) je bil prav mnogoštevilno obiskan. Goveje živine in konj je bilo jako mnogo prignanih, tujih kupcev mnogo. cene dobre, kupčija živahna.

— (Pri občnem zboru Narodnega bralnega društva v Borovnici) 4. t. m. so bili zvoljeni naslednji gospodje: Fran Papler, nadučitelj, predsednikom, Ivan Majaron podpredsednikom, Josip Košir denarničarjem in Jos. Keržič tajnikom. — Časopise si društvo naroči naslednje: „Slovenski Narod“, „Slovana“, „Edinost“, „Mir“, „Brenčelna“ in „Triester Tagblatt“.

— (Nad Senožeskimi zapori) plapolala že od 22. decembra 1884. l. bela zastava, v znamenje, da ni nobenega zaprtega.

Razne vesti.

* (Odlikovanja 1884. leta.) Minoio leto dobilo je: 7 osob red zlatega runa, mej temi 3 nadvojvode in jeden madjarski magnat, 2 Avstrijca in 2 Madjara red sv. Štefana, 4 osebe velike križe, 3 komtorske križe in 36 viteške križe Leopoldovega reda, železne krone red in sicer 9 prvega, 18 drugega in 81 tretjega razreda, Fran Josipa red in sicer 3 veliki, 13 komtorskih in 175 viteških križev. Tajnim svetnikom bilo je lani v Avstro Ogrski imenovanih 20 osob, mej temi 9 Madjarov. Kamornikov dostojanstvo prejelo je 24 Avstrijcev in 15 Madjarov. Vkupe podelo se je toraj 412 viših odlikovanj.

* (Srednje šole v Avstriji 1885 leta.) Po poročilu naučnega ministerstva imamo letos po vsej Avstriji 171 gimnazij (proti 169 šolskega leta 1884.) Od teh zavodov jih je 96 z nemškim, 40 s českim, 23 s poljskim, 4 z laškim, 1 z rusinskim, 1 s srbsko-hrvatskim in 6 z utrakvističnim učnim jezikom. Sedaj obiskuje latinske šole 55 946 gimnazijalcev proti 55 247 minolega šolskega leta; število učencev se je toraj nekoliko pomnožilo, a ne toli znatno, nego prejšnja leta. Na 85 (86 prejšnjega leta) realnih poučuje se letos in sicer na 59 z nemškim, na 16 s českim, na 5 s poljskim, na 4 z laškim, in na jednom s srbsko-hrvatskim učnim jezikom. Vseh 19 nižjih in 66 višjih realnih obiskuje letošnje leto 17 047 učencev proti 16 574 leta 1884. Pouk na realni v Piranu bo kmalu prenehal in se poučuje letos še samo v dveh razredih. Na našo veliko žalost razvidimo iz ministerskega poročila, da mi Slovenci še nemamo niti jedne srednje šole, s slovenskim učnim jezikom! Quousque tandem...

* (Znak slabih časov.) Število samomorov na Dunaji naraslo je minulo leto na 344. kar kronika naše prvostolice do sedaj še ni nikdar doživela. Mej samomorilci bilo je 281 moških in 63 žensk. Najmlajši samomorilec bil je deček star komaj 13 let, najstarejša pa starka pri 84 letih. Povodi samomorom so navadni kakor: beda in revščina, blaznost, pijanost, željenje časti, bojazen pred kaznijo, nesrečna ljubezen itd. 151 (mej temi 20 žensk) življenja stih se je obesilo, 75 (mej temi 7 žensk) ustrelilo, 64 (mej temi 16 žensk) skočilo je v valove Danava, 35 (mej temi 11 žensk) se je otrovalo, 14 (mej temi 7 žensk) skočilo je z visocia na trda tla ter se ubilo 3 (mej temi jedna ženska) so se zaklali in 2 (mej temi jedna ženska) sta se sežgala. Največ nesrečnikov in sicer 40 končalo si je življenje meseca marca, najmanj in sicer 18 pa meseca septembra.

* (Tramvaj železnica v Serajevu.) V novega leta dan letos otvorila in občnemu prometu izročila so mej prisotnostjo mnogoštevilnega občinstva konjsko tramvaj-železnico v Serajevu.

* (Biseri srbske kraljice Natalije) Iz Zemuna se piše 2 t. m.: Še vedno zavzema občno pozornost tatvina poštnega zvezka, v katerem so bili dragocenosti in biseri z napisom na srbskega kralja Milana. Uradno se potrjuje, da je avstro-ogrsko pošta pošteno in po propisu v Zemunu izročila to pošiljatev srbskim poštnim uradnikom in da se je tedaj tatvina izvršila v Blem gradu. Srbska poštna uradnika Živka Jovanovica in Luko Lukića so že prijeli in zaprli. Kakor se zatrjuje od verodostojne strani, zaprli so pred 4 dnevi tudi še tri druge pri pošti službujoče osebe radi ukradenih 40 000 frankov vrednih in srbske kraljici Nataliji namenjenih biserv.

* (Velik požar parnega mlin.) Dne 30. m. m. ob četrtna na jedno jutraj nastal je v umetelnem mlinu nadvojvode Albrehta v Grosshofu na Moravskem (ne pa v Grossdorfu, kakor smo v soboto na kratko poročali) ogenj, ki je v malo urab popolnem vničil mlin, vse žitnice in shrambe za moko, tako da sedaj na mestu prekrasnega poslopja štrle kvišku samo štirje zakajeni zidovi. Mej požarom razrušilo se je podstrešje in palo v širnemu morju podoben plamen. Lastnik ima škode 150.000 gl., naemnik mlinu pa 12 000 gl. Slednji je zavarovan, toda le za 7970 gld. Iz treh krajev došli so ognjegasci gasiti strašanski požar, a niti jedne stvari neso mogli rešiti. Žandarji skrbeli so za red mej občinstvom, katerega je na tisoče došlo na prostorno pozorišče.

(Zavist.) Hčerka izdeluje nemško nalogo: „Mama! pomagaj mi pri nemškemu prevodu“. — Slovenska mati: „Potrpi malo, ljuba hčerka, da pride domači učitelj. Jaz ne znam nemški“. — Hčerka: „Oj mama, kako dobre stvari si vendar Ti imela!“

Gg. pevce Ljubljanske Čitalnice

vabi podpisani odbor, da pridejo jutri in potem redno vsaki torek in petek zvečer k pevskim vajam, pri katerih se bodo vadili zborom, odločenim za veselico na debeli četrtki.

V Ljubljani 7. januarja 1884.

Pevskega zbora odbor.

Loterija „Narodnega doma“.

Pri žrebanju dobitkov „Narodnega doma“ zadele so nadalje dobitke naslednje številke:

53382	89276	7479	47298	63593	99774
77799	51791	21287	96138	25541	3436
91884	16785	90241	67997	41922	95654
29291	93628	30998	13035	8552	63832
4855	60526	5426	31530	93691	10844
29517	39022	90582	48943	93565	90114
97559	23667	27674	72121	96329	25681
47481	4	43120	12446	30805	87518
19564	79579	68367	64171	76301	61438
67049	59542	82961	12209	8514	28995
36925	11819	81465	90641	50239	3007
96071	23953	2042	67495	1963	61746
38609	5600	76753	51441	95894	71701
58009	51504	79894	17739	13960	83850
30091	13812	43128	45352	89028	87038
63755	36201	93526	67613	45552	67804
54048	26716	51686	56238	51889	10886
47994	87689	65967	975	56262	47618
39871	81186	37389	31509	96703	65839
39234	42268	8769	71942	70881	33912
71781	68360	62240	36018	93078	19506
57744	28647	58122	24609	43786	75811
90984	1418	84614	39607	88037	86483
99410	85128	1948	42705	77457	2665
66903	83299	16617	42958	14413	62564
48843	10149	77166	58924	38092	63071
91466	18083	77759	129	52718	40882
12562	77795	73049	10475	67553	4853
22324	68784	81987	96251	89480	84149
40986	49295	71568	60734	42756	25516
6903	1255	66806	30057	26537	73778
21389	66411	56188	75524	87817	90989
67566	31496	77829	3603	61290	97541
85881	92855	39141	80558	41024	99720
33768	54897	81309	5510	51014	59041
65972	42111	31518	54451	30530	63944
65516	14629	79711	25520	46485	9999
87705	64459	56316	83260	79759	16992
60648	54318	25009	29300	87590	29451
19169	48712	95701	62883	33985	12543

(Dalje prih.)

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. jan.	7. zjutraj	741.92 mm.	— 4.4°C	sl. svz.	obl.	
	2. pop.	742.10 mm.	— 2.4°C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	743.00 mm.	— 4.2°C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura — 3.7°, za 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 8. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 30	kr.
Srebrna renta	83	30
Zlata renta	104	55
5% marena renta	97	80
Akcije narodne banke	864	—
Kreditne akcije	294	90
London	123	60
Napol.	9	77
C kr cekini	5	80
Nemške marke	60	35
4% državne srečke iz 1 1854	250 gld. 125	50
Državne srečke iz 1 1864	100 gld. 171	40
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	55
Ogrska zlata renta 6%	123	15
„ 4%	96	—
„ papirna renta 5%	91	30
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg srečke 5%	100 gld. 115	75
Zemlj obć avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Prior. obliq. Elizabetine zapad. železnice	111	—
Prior. obliq. Ferdinavove sev. železnice	105	40
Kreditne srečke	100 gld. 174	50
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	93
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	212	—

Službo advokatskega koncipijenta

išče drd. jur. z odličnimi spričevali od vseh državnih izpitov in judicijelne rigorozu. — Natančneje pri uredništvu Slovenskega Naroda“.

(21—1)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Št. 21.939.

(17—2)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1885 se je v 1. dan januarja t. l. pričelo in sicer je davek plačati od vsacega psa v okrožji Ljubljanskega mesta, izimši samo tiste pse, ki so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najdalje do 10. februarja t. l. preskrbijo letošnje marke pri mestni blagajni proti plačilu 4 gld.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opominjajo, naj o pravem času uplačajo takso, ker od 10. februarja t. l. naprej bode konjač lovil pse, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 1. dan januarja 1885.

Razpis

službe občinskega zdravnik v Podgradu (Castellnuovo) z letno plačo 600 gld. — Prosilci naj pri županu v Podgradu uložijo svoje prošnje s spisi vred v šestih tednih. Prošilec mora biti ali slovenskega ali pa hrvatskega jezika zmožen. — Natančneje o tej službi izve se pismeno ali ustmeno pri J. Jaksetiču, nadžupanu v Podgradu.

Podgrad, dné 3. januarja 1885.

J. Jaksetič,
nadžupan.

(13—2)

Tuji:

6. januarja.

Pri Slono: Fürst z Dunaja. — Heinze iz Pulja. — Leskovič iz Idrije. — Kljun iz Železnikov.

Pri Malit: Kahn, Klein z Dunaja. — Gorjup iz Reke. — Schwarzenberg iz Celja. — Skodlar z Dunaja. — Weiss iz Gradca.

Umrli so:

31. dec.: Janez Žabjek, hišnega posestnika sin, 6 dni, Poljanska cesta šte. 59, za krcem.

3. jan.: Pavla Heler, zasebnica, 35 let, Mestni trg št. 23, za otrpnenjem.

4. jan.: Marija Dolinar, hišnega posestnika hči, 15 let, Krakovske ulice št. 27, za jetiko. — Marija Gorše, delavčeva hči, 4 leta, Poljanska cesta št. 18, za jetiko. — Barbara Žemrov, delavčeva žena, 41 let, Soteska št. 6, za jetiko. — Ludovik Erjavec, magistratnega sluga sin, 1/2 leta, Karlovska cesta št. 19, za vnetjem pluć.

6. jan.: Fran Schmid, moka, 65 let, Kapitalske ulice št. 13, za vnetjem možganske kožice. — Katarina baronovka Zois-Edelstein, hišna posestnica, 76 let, na Bregu št. 20, za otrpnenjem pluć. — Karolina Podboršek, delavčeva žena, 27 let, Kravja dolina št. 7, za vnetico možganske kožice.

7. jan.: Marija Perger, gostija, 84 let, Kolodvorske ulice 12, za mrtvoudom. — Reza Golob, delavka, 26 let, Pred škofijo 14, za jetiko.

V deželnej bolnici:

29. dec.: Andrej Jelovčan, delavec, 18 let, za jetiko.

30. dec.: Marija Zalokar, delavka, 42 let, za srčno napako.

2. jan.: Anton Rešek, delavec, 29 let, za jetiko. — Karol Svarc, delavec, 60 let, za oslabljenjem.

3. jan.: Jakob Pokorn, delavec, 59 let, za srčno napako.

6. jan.: Urša Hudolin, delavka, 30 let, za jetiko. — Marija Krasovec, gostija, 57 let, za katarom v črevesu.

7. jan.: Marija Kopriva, gostija, 60 let, za jetiko.

V vojaške bolnici:

3. jan.: Fran Jaburek, orožniški vodnik, 35 let, za jetiko.

VIZITNICE

priloga

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Iščem

in vsprejemem takoj za svoje prodajalnice z mešanim blagom žensko (izučeno ali ne), zmožno slovenskega in nemškega jezika v pisavi, spretno tudi v ženskih ročnih delih.

Matija Grabrijan,

(15—2)

trgovec v Vipavi (Wippach).

Semenj.

kateri je v Šturiji vsako leto 1. februarja, to je dan pred Svečnico, bode letos zaradi praznika v soboto dné 31. januarja.

Županstvo v Šturiji,

dné 6. januarja 1885

(19—2)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4300 ton, okoli 15. jan. 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(20—1)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Vaše blagorodje!

Dolgo časa sem bolehal na kataru v želodeci in hudej mrzlici in sem vkljub zdravniški pomoči tako oslabil, da skoraj nesem mogel hoditi. In tu sem se odločil preskrbeti si vkljub mojemu nezaupanju proti tako imenovanim hvalisanim univerzalnim zdravilom dr. Rosov zdravilni balzam, katerega rabim po predpisu. Čez osem dni dobil sem zopet okus do jedi, in ko sem porabil 4 velike steklenice, bil sem popolnem zdrav. Vsi ljudje, ki me poznajo, čudijo se, da tako dobro izgledam, in jaz smatram za svojo dolžnost, izreči najtoplejšo zahvalo za Vaše izvrstno zdravilo in je vsem trpečim na takih boleznih najtoplejšo priporočam. Jaz tudi nimam nič proti temu, da te vrstice objavno porabite, vendar brez mojega imena. Ker hočem Rosov balzam vedno imeti pri sebi, prosim, pošljite mi ga 16 steklenic proti poštnemu povzetju. Z veselo poštovanjem

J. W., c. kr. nadporočnik 8. poljskega topničarskega polka v Sibiriji.

Hitro in gotova

pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bjevanji, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodeci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenji, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznano ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarn B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vlj. Mayr, lekar; Eras. Birsohitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoozy, lekar. V Postojni: Fr. Bacoaroloh, lekar. V Kranji: K. Šavnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Ogleji: Delia Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravallo, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar. V Zagrebu: C. Arazim, lekar.

Vse lekarnice in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vstanejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanji, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mršesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in oteklina se bitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škaflicah po 25 in 35 kr.

(158—14)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.